

Húsz év múlva

Szarvas és Vidéke Hetilap II. évfolyam
33. szám 1987. augusztus 21.

Egy nappal az ünnep után jelent meg ez a szám, de még nem tartalmazza az arról szóló tudósításokat. Csak egy kis ráhangolót, Szuhaj György grafikáját és Hanzó Ildikó versét. Igaz ezt is csak a harmadik oldalon, mert az elsőt még mindig a városrendezési terv szabályozási előírásait olvashatjuk. Olvashatjuk, de nem olvassuk, mert rém unalmas. Lehet, hogy mégis másképp kellene megoldani, hogy a városiakok megismerjék a rendeletek pontos szövegét? A kérdés mai napig is kérdés.

Lapozzunk! A második oldalon a Vas- Fémpipari Szövetkezet magasba emelkedésének újabb szárnycsapásáról szerezhetünk tudomást. A múlt héten arról volt szó, hogy felépült az új üzemsarnok Szarvason, most meg arról, hogy megújult a budapesti világítástechnikai szalon. A felújítással megoldódtak a raktározási gondok és a fűtést is korszerűsítették a Népköztársaság utcai boltban.

A „Végrehajtó Bizottság” üléséről jelenti a tudósító, hogy napirinden szerepelt a temetők állapota. „Az utóbbi évek erőfeszítéseinek eredményeként temetőink közműellátottsága, műszaki lehetősége, felszereltsége jelentősen javult.” – szól a megnyugtató bevezető. Most ez a mondat vagy arra való, hogy a lehető legtömöbben foglalja össze, hogy mi minden épült, létesült, javult ott a temetőben, vagy arra, hogy azért mégse essen olyan rosszul, hogy nem történt semmi. „Temetőink állapota általánosan elhanyagolt, gazdátlanok tűnő, szemetes képet mutat.” És ezt nem a temetőlátogatók mondják, hanem a városgazdálkodási osztály vezetője. Amit a temetőlátogatók még ezután tíz évvel is mondani szoktak a szerkesztőségbe berontva november elseje táján, azt nem merném idézni. Szerencsére utóbb tényleg sokat javult a helyzet. Konkrét intézkedéseknek köszönhetően. Megoldották a szemétyűjtést, az utakat több helyen esőben is járhatóvá tették, területeket rendeztek, irtották a surjánokat, és nyomatékosan tudomásukra hozták az embereknek, szeretteik sírját nem csak egyszer kell felkeresni egy évben.

Érdekes, hogy a temetők ilyen képet festettek egy olyan városban, ahol pedig roppant igényesnek látszanak az emberek a környezetükre. Szóvá tették ebben a számban azt, hogy a Vajda Péter utca elején létesítendő parkolók építőinek pihenő bódéját a nemrég felújított Ótemplom előtt tették le. Más arra keres megoldást, hogy az Alkotmány utcai ABC bővítésével fellépett forgalmi, azaz parkolási gondokat hogyan lehetne megoldani. Az „illetékesnek” pedig arra kell válaszolnia, hogy miért nem locsolják a földes utcákat, ahol a szárazságban iszonyú a por. Ki nem találják miért nem. Mert nincsen rá pénz. A belterületi úthálózatból 78 kilométer burkolatlan. Most ahogy ezt írom, egy szintén burkolatlan útra néző, poros ablakpárkányú helyiségben, megvilágosodásom támadt. Az agyagos talaj előnytelenségeit az előnyünkre fordíthatnánk. Egyszerűen készíthetnénk szilárd burkolatú utakat, olyan módon, ahogy a fazekasok csinálnak sárból cserepet. Előbb jól meglocsolnánk az elegyengetett földutat, azután jönne egy hőlégfűjő vagy léghőfűjő autó, és hipp-hopp máris kész lennének a piros cserepes, szilárd burkolatú útjaink. Nekem tetszik az ötlet. A műszaki megoldásokra vonatkozó tervekért kérem a Szarvas és Vidéke szerkesztőségében leadni.

ÚJ REMÉNY KLUB

Szeretettel várunk mindenkit az
Új Remény Klub-ba.

a szarvasi Baptista Imaházba (Kazinczy u. 6.)
minden második hét végén.

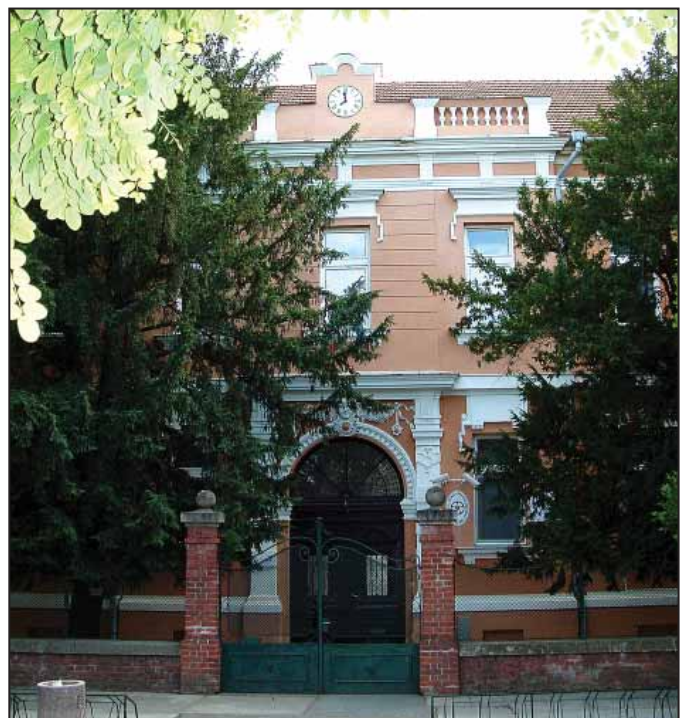
➤ következő klubnap: augusztus 24-én.
pénteken 17 órától.

Zenehallgatás filmvetítés kötetlen beszélgetés
➤ klub vezetősége

Építészeti örökségünk

Kossuth Lajos utca 14. Polgárház, az 1900-as évek elején épült. Az épület hatablakos, díszes kapubehajtóval. Arányaiban, tagozataiban, díszítésében kitűnő mester keze munkáját dicséri.

Kossuth Lajos utca 17. Evangélikus Általános Iskola, épült az 1900-as évek elején, eklektikus stílusban, kapuja fölött copf stílelemekkel. A koronázó párkány felett, a bejárati kapu telyében ballusztrált sorral közrezárt óra található.